

# עטרת שרוב

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א  
רה" ארזי הבירה 48 ירושלים  
פרשת בהר בחוקתי

בס"ד, עש"ק פרשת בה"ב  
כ"א אייר תש"פ – שנה י"א גליון תק"ט

## זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

ירושלים	6:54	8:11	8:47
בני ברק	7:09	8:13	8:45
ניו יורק	7:48	9:07	9:19
מונטריאל	8:00	9:20	9:32

נא לשמור על קדושת הגליון

## עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וַיְדַבֵּר הוֹי"ה אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר.

דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תִבְאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנִי נֹתֵן לָכֶם וְשִׁבְתֶּהּ הָאָרֶץ שִׁבַּת לַהוֹי"ה (כה א-ב)

יום ויום מששת ימי בראשית הם בחינת ז' ספירות התחתונות הגתה"י"ם היה הבחינה של טו"ב, שהוא בני' של הר"ת של א'ת ה'שמים ו'את ה'ארץ (בראשית א א) שהוא ר"ת שם אהו"ה, וכמו שאיתא בזוה"ק (ח"א רנא.) שבשם אהו"ה ברא הקב"ה את העולם, שהוא גושפנקא דחתים ביה שמיא וארעא. אבל אח"כ כשאדם הראשון חטא בעה"ד כתוב 'ותרא האשה כי טוב העץ למאכל' (בראשית ג ו), שבכל עצי הגן היה יכול לאכול כי היו כולו טוב, אבל עץ הדעת שהיה מעורב בו טוב ברע היה אסור לו לאכול, כדי שלא יערב בעולם טוב ברע, אבל השטן גירה בחוה שגם העה"ד היא ג"כ כי טוב, ועי"ז נתקלקלה כל הבריאה כולה ונתערבה רע בטוב בכל הז' ספירות.

והנה זה ידוע ממרן הבעש"ט הקדוש זי"ע (בעש"ט עה"ת כי תשא אות כג) שכל עבודת האדם הוא להכניע את היצר הרע בוי"ן מדותיו של האדם, ובוי"ן מיני מחשבות, שהם הג"ת נהי"ם שבהם יש צד הרע וצד הטוב, ולהחזיר כל המדות והמחשבות רעות לעבודת השם. ועוד איתא ממרן הבעש"ט הקדוש (בעש"ט עה"ת לך"ך הנה מב) שמדת המלכות קשה מאוד להכניעו ולתקנו ולבררו ולעלותו לבניה על תכליתה, ולמעם זה הגלות מתעכב ומתארך כי אין בנו מי שיוכל לעלות ולתקן המלכות בשלימות, כמבואר בשער הבוונות (כוונות קר"ש ד"ו פירוש תיבת ישראל) עיי"ש.

ולפי"ז יש לומר שזה אמרו שש שנים תזרע שדך היינו השש מדות אתה יכול לתקן ולברר את הטוב מהרע, אבל ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לאכלה וגו' היינו שהמידה השביעית בזה קשה לאדם לתקן בשלימות, ולכן אין בה עבודה כי היא נעשית בדרך ממילא ע"י שיתקן את כל השש ספירות העליונות.

רעוא דרעיון תשס"ז לפ"ק

מצרים היה בתנאי ש'בהוציאך את העם ממצרים תעבדון את האלהים על ההר הזה' (שמות ג יב) שיקבלו בני ישראל את התורה בהר סיני, כי קבלת התורה היה תכלית התיקון של אותם הק"ל שנים מאדה"ר, כמו שאמרו חז"ל (שבת קמו.) ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן. ולזה מרמו סינ"י שהוא בני' ק"ל, להורות שבקבלת התורה היה התיקון של הק"ל שנים, והיחוד השלם. אבל אחרי שחטאו בני ישראל ועשו את העגל, עי"ז חזרה זוהמתן כדאיתא בזוה"ק (ח"א נב:), וחזרה הקליקול של הק"ל שנים.

ולזה בא מצות שמיטה לתקן בחזרה את הק"ל שנים של אדה"ר כמו שנתקן בקבלת התורה, והוא שכתוב אצל מצות שמיטה בהר סיני להורות שע"י מצות שמיטה נתקן הק"ל שנים של אדה"ר כמו שהיה התיקון בקבלת התורה.

וזהו ג"כ הכוונה מה שפרש"י שבת להוי"ה לשם הוי"ה, כשם שנאמר בשבת בראשית. היינו כמו שהיתה צריכה להיות התיקון והיחוד העולמות בשבת בראשית, לולא החטא של אדה"ר כמבואר לעיל, נעשה עכשיו ע"י מצות שמיטה.

והנה הפגם של הק"ל שנים שפירש אדה"ר מאשתו בא ע"י חטא עין הדעת כידוע, וזה ידוע מחז"ל (ברכות ז.) המחלוקת מה היתה העין הדעת, שיש אומרים שהיתה של חמה, וי"א שהיתה של ענבים. ואיתא בתיקון"ז (טז.) שכל השיטות הם אמת. ולכך מפרט כאן התורה במצות שמיטה רק אלו המינים שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך, לרמוז שע"י שמירת מצות שמיטה מתקנים את החטא של עין הדעת.

והנה זה ביארנו כמ"פ שבכל יום מבריא את העולם כתוב 'ורא אלהים כי טוב', שכל

צריך להבין מה שכבר עמדו בזה חז"ל מובא ברש"י, מה ענין שמיטה אצל הר סיני, והלא כל המצות נאמרו מסיני וכו' עיי"ש. ועוד צריך להבין מה שפרש"י שבת להוי"ה לשם הוי"ה, כשם שנאמר בשבת בראשית.

והנראה לי לומר, שזה ידוע שהשורש של כל החטאים הוא החטא של אדה"ר, וזהו אנו צריכים כל אחד ואחד לתקן ע"י מצוות ומעשים טובים. והנה כשחטא אדה"ר נתקלקלה ג"כ האדמה כמ"ש 'לאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתוך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך' (בראשית ג ז), וא"כ יש לומר ששבייתת הארץ בשנה השביעית הוא התיקון של חטא אדה"ר, כי ע"י שבייתת הארץ היא חזרת לשורשה ולמקומה הראשון, כי בשנה השביעית לא עובדים את האדמה רק כל אחד אוכל ממנה בלי שום עבודה ועצבון, ואדמה מתברך בלי שום עבודת האדם, כמ"ש וצויתני את ברבתי לכם בשנה הששית וגו' (פסוק כא).

וזהו שמרמו כאן התורה כאמרו בהר סיני, היינו כי זה ידוע ממרן האריז"ל בשער הבוונות (דרושי הפסח הרוש א) שכל סיבת ירידתן של בני ישראל בגלות בארץ מצרים היה כדי לתקן את הק"ל שנים של אדה"ר (עירובין יח:) לפני שנוולת שש שאז השתת העולם בחזרה, אבל אלו הק"ל שנים לא היה כדבעי עד שנוולת שש שאז השתת העולם, וכל זה נגרם לו ע"י שהקדים זווגו ביום הששי ולא המתין עד לשבת בראשית, ובוה גרם שלא יהיה היחוד של קודשא ב"ה ושכינתיה, כמבואר כ"ז בשער הבוונות בתחילת כוונת ראש השנה עיי"ש. ובגלות מצרים תיקנו בני ישראל אותם הק"ל שנים, כמבואר שם בדרושי חג הפסח עיי"ש. והנה זה ידוע שמה שיצאו בני ישראל מארץ

## עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו ז"ע

ובכל ארץ אהזתכם גאלה תתנו לארץ (כח כד).

רצה לומר שזה איתא בסוף ספר בן פורת יוסף, בשם רבינו מרן האלקי בעש"ט זלה"ה, ששאל למשיח אמת יבוא מר, והשיב לו כשתתפשט חכמתך בעולם, ויוכלו גם המה לעשות יחודים ועלויות כמוך, או קוה לביאת משיח צדקנו. ושמעתי מאדוני אבי מורי ורבי מובהק רבינו יצחק אייזיק יהודה יחיאל זלה"ה, פירוש על דבריו הקדושים הללו, שמשח אמר לרבינו בעש"ט זלה"ה, כשרעו כל בני ישראל מקמן ועד גדול, ליחד יחודים קדושים בכל תנועה ותנועה, אפילו כשהוא הולך במו"מ בשוק, אעפ"כ ידע ששם אלופו של עולם, והוא מלא כל הארץ כבודו, ולית אתר פנוי מיניה, והוא עיקר אמונה ובטחון, שזאת היא חכמתך שצריך להיות לבני ישראל הקדושים, או קוה לביאת משיח צדקנו ב"ב.

נמצא שזהו שאמר הכתוב **זבכל ארץ אהזתכם** היינו שבכל דבר צריך להיות אהזתכם בארץ לתועלת השכינה הנקראת שכינה ע"י יחודים קדושים, ואל תשכחו עכ"פ מיוחד זה יאהרונה", שבוה היחוד לא יכול שום בר ישראל לפטור עצמו מלייחד בו, או בודאי **גאלה תתנו לארץ** ויהיה הגאלה השלמה, ומשיח בן דוד יבוא לגאלנו והבן.

בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

**זערי הלויים בתי ערי אהזתם גאלת עולם תהיה ללויים** (כה לה).

רצה לומר שהגוף נקרא עיר, כמ"ש **עיר קמנה ואנשים בה מעמ'** (קהלת ט ד), אבל אצל הצדיק היא עיר גדולה. לזה כתיב **זערי הלויים** לפי שיש בצדיק הדור כח של כללות ישראל מכמה עירות גופים. לזה אמר **זערי הלויים** הלויים הוא לשון דבקות כנודע **זערי הלויים בתי ערי אהזתם** ר"ל בני ביתו וכל עירות שהם אוהוים ונדבקים ונקשרים ומסתופפים בצלו של הצדיק תמיד בלב אמת, לכל אלו **גאלת עולם תהיה ללויים** לכל הדבקים בו והבן.

וממשיך הכתוב לומר **זאשר יגאל מן הלויים ויצא ממכר בית זעיר אהזתו ביובל כי בתי עיר הלויים הוא אהזתם בתוך בני ישראל** רצה לומר שאמר הכתוב מעם למה כשיקום הצדיק בתחיית המתים או כל אלו יקומו עמו, כלומר **זאשר יגאל מן הלויים** היינו צדיק הדור, **זיצא** בודאי בתחיית המתים, **ממכר בית** כל בני ביתו **זעיר אהזתו** ג"כ הנאחזים בו בקשר אמיץ. **ביובל** על ידי תשובה שהם עושים מכה דבורים של הצדיק שמיסר אותם. והמעם משום שהם אוהוים בצדיק, וכן הצדיק תמיד הוא במחשבתו ובקשתו בתוך בני ישראל והבן.

בן בית' מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

## עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו ז"ע

**אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם** (כז ג).

רצה לומר, שבחינת חק, הוא בחינת רצון א"ס ב"ה, ששם אסור לשאול המעם למה הוא רצון א"ס ב"ה בכך, כי לית כסבא מעמא כנודע (שבת פז).

וזהו אם בחקתי ברצון א"ס ב"ה, תלכו ולא תקשה לכם לעולם, ולא עוד תלכו ותחקרו מעם הטוב לרצון של חק הוה, וכן זאת מצותי שהם ד' עולמות אבי"ע, שצוה הקב"ה שיהיה ד' עולמות אלו אצילות בריאה יצירה עשיה, כי כביכול בלי ציווי היה הכול באחדות אחד יחיד ומיוחד, מרוב העולמות עד סוף תחתית של התהום, אלא כך היה רצון א"ס ב"ה שיהיה השתלשלות מקדושה לקדושה, עד שיהיה העולם העשיה בגשם הוה, והוא כדי שיהיו יכולים בני ישראל להנות מזוי הרוחני אפילו בעולם העשיה הוה ג"כ, כנודע מירידת המן שהיה יורד ג"כ מרצון א"ס ב"ה מאצילות לבריאה ומבריאה ליצירה ומיצירה לעשיה, עד שיכלו בני ישראל להנות ממנו כנודע. לזה נקראו ד' העולמות בשם מצוה, כי כך היה הקב"ה מצוה שיהיה כך כנ"ל.

וכן כדי שיהיה התחברות על ידי תורה ועבודה בהקב"ה כי קב"ה עם ישראל חד הוא כנודע (וה"ק ח"ג עג).

וזהו זאת מצותי תשמרו שלא יגיע להעולמות שום פגם והטא ועון, אלא שיגיע לשם רק מצות ומעשים טובים מתוך תורה ועבודה בלב שלם.

**ועשיתם אותם** ר"ל על ידי עבודת ישראל ולימוד בתורה הקדושה, שהם מחדשים בכל יום עולמות חדשים כדאיתא בזהר (ח"א ד:). וכן כיוצא בו שמעתי מאמרו ד' זצלה"ה ששמע מוקני הרב איש אלקים מו"ה רבי אברהם מרדכי מפינמשוב זלה"ה, שבכל יום ויום היה רבינו מרן איש אלקי הבעש"ט זלה"ה מחדש שמים חדשים וארץ חדשה. והוה ועשיתם אותם היינו עולמות חדשים ממש.

ולפי זה נוכל להבין מה שאומרים 'המחדש במובו בכל יום תמיד מעשה בראשית' (ברכת יציר) כלומר הקב"ה 'מחדש במובו' עם הצדיק הנקרא טוב, כדאמרו רז"ל (יבטא לה): אין טוב אלא צדיק שנאמר 'אמרו צדיק כי טוב' (ישעיה ג:). שהקב"ה מחדש עם עבודת הצדיקים, 'מעשה בראשית' שמים חדשים וארץ חדשה כנודע. והבן.

וממשיך הכתוב לומר ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו רצה לומר שאם תעשו כן אז ונתתי הקב"ה לכם לישראל גשמיכם היינו כל מיני גשמייות שנמצא בעולם העשיה הוה, בניס זרע של קיימא, חיים ארוכים חיי נחת, מזונא רוחא בהרחבת הדעת. **בעתם** כנודע שיש כ"ח עתים בקהלת, לטוב ולמוטב, לזה אמר הקב"ה שאפילו י"ד עתים שאינם טובים, ימתקן לאיש הוה ויהיה לו כל מיני גשמייות הצריך בעולם העשיה הוה, ועיקר כוונת הכתוב הוא לגוף הגשמי שיהיה לאיש הוה חיים ארוכים. ונתנה הארץ יבולה הוא כנגד מזונא רוחא. ועץ השדה יתן פריו הוא כנגד בניס זרע של קיימא, שיהיה לישראל הקדושים.

בן בית' ח"ב דף טו מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

## עטרת רז

רזי תורה מרבתינו ז"ע

**ואם בהמה אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ מִמֶּנָּה קָרְבָן לַהוֹי"ה כֹּל אֲשֶׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ לַהוֹי"ה יִהְיֶה קָדֶשׁ** (בחוקתי כז טו)

טוב ברע או רע בטוב כלומר שלא יעבר הטוב שבקדושה שהוא יסוד צדיק שנאמרו 'אמרו צדיק כי טוב' (ישעיה ג:), ואל יאמר שיסוד הרע של הרשע שפוגם שהוא טוב.

ואם ימיר בהמה בהמה כלומר בהמה דקדושה כבהמה דקליפה, שהיה רשע עד עתה ורוצה בתשובה שלימה, או והיה הוא בהמ"ה שם ב"ן דקדושה, ותמורתו שיש בו איזה ניצוץ הקדוש שצריך לעלות משם, יהיה כולה קודש ע"י תשובתו השלימה.

בן בית' ח"א בפסוק דף 8 מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

וספירה, עד שמקריבין כל פרצוף מלכות להו"ה, לזה מזהיר הקב"ה כל מי שזוכה ליתן ממנו שיקריב לה, הוא צריך להיות קודש כלומר לעשות זאת בקדושה וטהרה.

ומזהיר התורה לא יתלפנו ולא ימיר אתו טוב פָּרַע או רַע בטוב ואם הָמֵר ימיר בְּהֵמָה בְּהֵמָה יִהְיֶה הוא יתְמוּנָתוֹ יִהְיֶה קָדֶשׁ (טו) ר"ל לא יחליפנו ח"ו וחם מלהוכיז שם ב"ן דקדושה של מלכות בשם ב"ן כל"ב נוקבא דקליפה, כלומר כמו שיש בקדושה בחינת עליות מ"ג רעותן דלבם של ישראל, ה"ה יש מ"ג רעותן דלבם של רשעים, שמביאין ע"י עבירות ומעשים רעים מ"ג לנוקבא דקליפה, כדאיתא סודו (לקו"ת שבואל) ע"ש. ולא ימיר אתו

ר"ל ידוע הוא (עץ חיים שער המלכים פ"ו) שמלכותא קדישא לא נאצלה אלא בנקודה אחת תר דמלכות, ובני ישראל הקדושים צריכין להמשיך על ידי עבודתם להקב"ה אלו מ' ספירות החסר לה, והוא שו"א לא נאצל אלא ב"ק חגנתה"י, והיה חסר לו שלש ראשונות כח"ב, וע"י עבודת ישראל נמשכין אלו ג' מוחין כח"ב, ה"ה נמשכין במלכות מ' ספירות שלה.

לזה אמר הכתוב הקדוש ואם שהוא ספק, כי לא כל אדם הרוצה ליטול את השם יטול (ברכות טו:), כלומר ואם בהמ"ה העולה שם ב"ן דמלכות, אשר יקריבו ממנה מ"ג ספירות שלה, קרבן שהיא לשון קריבות כל ספירה

רבינו הגאון הקדוש מרנא ורבנא שר בית הזוהר  
רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע"א בעל ה'דמשק אליעזר'

בן רבינו הקדוש רבי יצחק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע"א בעל ה'היכל הברכה' כ"ד אייר תרנ"ח

שר בית הזוהר

סיפר הרה"ג רבי יקותיאל מרדכי שיק אב"ד סיקס, ששמע מאביו הרה"ג רבי מנחם מנדל שיק אב"ד סיקס, שבעת שהגיע השמועה כי רבינו הגאון הקדוש שר בית הזוהר רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע"א בעל ה'דמשק אליעזר' יגיע לשבות את שבתו בעיר סיקס ויציל מהודו על בני הקהילה, שמח רבי מנחם מנדל בלבו על זאת, כי כבר כמה וכמה ימים שלומד והוגה בספר הזוהר הקדוש, ובשלש מאמרים מספר הזוהר הקדוש אינו מוצא ידיו ורגליו להבין דברי הרשב"י הקדוש, ולא נתנו לו מנוח כי לא ידע פירוש הדברים, ועתה עת אשר שמע שבוא יבוא לשבות רבינו הקדוש בעירו יפרוש לפניו הדברים הקשים לו, כי שמו של רבינו הקדוש הלך לפניו כי הוא מרא דשמעתתא ודברי הזוהר ופירושים היה שגורים על לשונו, כידוע שהוציא לאור עולם את פירושו הנפלא דמשק אליעזר להבין את דברי הזוהר מילה במילה.

ויהי לעת ערב ונשמע קול מצהלות הסוסים כי רבינו הקדוש הגיע לעיר, מיד אץ רץ רבי מנחם מנדל לפניו לקבל פניו ולהקדים לו שלום, ויהי כאשר רק פתח את פיו לשלום, אמר לו רבינו הקדוש מחר לפנות בוקר קודם התפילה תבוא אלי כי רצוני ללמוד עם כבוד מעלתך בלימוד התורה קודם התפילה, ויהי בבוקר קם ממשכבו בזריות עצומה והגיע אל בית רבינו הקדוש, כשנכנס לתוך החדר ורבונו הקדוש ישב על השולחן כשזיו פניו מאירות כשמש וספר הזוהר הקדוש פתוח לפניו וילמד בו בנעימה אשר לו, וירא רבי מנחם מנדל כי ספר הזוהר הקדוש מקומט בשלושה מקומות כסימן לדבר, כאשר ראה אותו רבינו הקדוש השיבו על ידו, ופתח את ספר הזוהר הקדוש בקמט הראשון שהיה שם, ובנעימת קולו הערב התחיל לפרש דברי הזוהר בשפה ברורה ובהירה, וכשגמר דפדף הספר לקמט השני וכמעשהו בראשונה כך מעשהו בשנית פירש את ספר הזוהר הקדוש בבחירות ובנעימה אשר לו, וכשגמר עבר לקמט השלישי וכמעשהו בראשונה ובשנייה כך מעשהו בשלישית, והיו אלו שלושת הקטעים בזוהר שהיה מוקשה לו ורצה לפרטם לפני רבינו הקדוש, אך רבינו הקדוש ברוח קדשו תפס מחשבתו ועוד קודם שפתח את פיו ביאר לו את נבכי לבו שהיה לו. והוסיף רבי מנחם מנדל וסיפר שבעת שישב שם ולמד עמו רבינו הקדוש נכנס המשמש עם שלושה כוסות תה, ושם על השולחן אחד לפני רבינו והשני מימין רבינו על יד רבי מנחם מנדל והשלישי שם משמאל רבינו, ופחד להרים עיניו לראות מי הוא היושב השלישי, אחר שידע שחוץ ממנו לא היה ולא נכנס אף אחד לחדר, והרגיש שזהו אליהו הנביא זכור לטוב שהגיע ללמוד יחד עם רבינו הקדוש עם צדיק הדור הלומד תורה לשמה.

רוח הקודש

עוד סיפר רבי מנחם מנדל שיק אב"ד סיקס הני"ל, שבעת הזאת שהגיע רבינו הקדוש רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע"א בעל ה'דמשק אליעזר'

לשבות בעיר סיקס ונשאר שם על ימים אחדים, באחד מן הלילות חלם לו מאן דהוא מחשובי העיר, כי רבינו הקדוש בא אליו בחלום הלילה, וביקש ממנו כי יקום וירד מהמיטה, וייקץ מרוב בהלה אך חשב בלבו כי חלומות שווא ידברון ולא שת לדברי החלום, ויישן ויחלום שנית כבראשונה ולא זו לבד שביקש ממנו רבינו הקדוש שיקום וירד ממיטתו, אלא אף ממש דחפו בכוח וזרקו מהמיטה, ויקם מהמיטה מרוב בהלה ופחד ויצא החוצה אל עבר בית האכסניא היכן שהתאכסן רבינו הקדוש, ויהי כאשר הגיע אל בית האכסניא עמד רבינו הקדוש על מפתן הבית מבחוץ, כאלו ידע מבווא וקיבלו בסבר פנים יפות ועיכב אותו ודיבר עמו כשעה וחצי כששני עומדים על מפתן הבית, ואחר כך פטרו לחיים ולשלום ובירכו בברכות לרוב שלא יאונה לו כל רע ושטן ומשחית לא יפגע בו ח"ו, וכאשר חזר לביתו ורצה לעלות על יצועו ראה שמיטתו הייתה דקורה בסכינים, ורבינו הקדוש ברוח קדשו הצילו ממות לחיים, והוא כעין מה דאיתא על האמורא רבא בגמרא (תענית כד): ההוא גברא דאיחייב גנדא בבי דינא דרבא משום דבעל כותית נגדיה רבא ומית אשתמע מילתא בי שבור מלכא בעא לצעורי לרבא אמרה ליה איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא לברה לא ליהוי לך עסק דברים בהדי יהודאי דכל מאן דבעין ממרייהו יהיב להו אמר לה מאי היא בעין רחמי ואתי מיטרא אמר לה ההוא משום דזימנא דמיטרא הוא אלא לבעו רחמי האינדא בתקופת תמוז וליתי מיטרא שלחה ליה לרבא כוין דעתך ובעי רחמי דליתי מיטרא בעי רחמי ולא אתי מיטרא אמר לפניו רבונו של עולם אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת בימיהם בימי קדם ואנו בעינינו לא ראינו אתא מיטרא עד דשפוך מרזבי דצפורי לדיגלת אתא אבוה איתחזי ליה בחלמיה ואמר ליה מי איכא דמיטרח קמי שמיא כולי האי אמר ליה שני דוכתיך שני דוכתיך למחר אשכחיה דמרשם פורייה בסכיני. ופרש"י 'אשני מטתך' אל תשכב במטתך הלילה, 'בסכיני' שרצו שדים להרגו וחתכו ואת מטתו.

אוהב ישראל

סיפר הרה"ג ר' דוד יוסוויץ שליט"א מב"פ ששמע מזקינו אבי אמו הרה"ח ר' דוד שמואל פישל וויץ וכן אביו, שהסתופפו בצל הקדוש אצל רבינו הקדוש רבי אליעזר צבי מקאמרנא זי"ע"א בעל ה'דמשק אליעזר', וסיפר שגרו בעיר זיידנא שהוא ליד חוסט בקרפטיים, והיה שם כומר אחד שתמיד הציק להם וירד על חייהם, פעם אחת הציק לו מאוד ונסע אביו של ר' דוד לרבינו הדמשק אליעזר מקאמרנא, להתחנן לו ולבקש על נפשו שיפסיק הכומר להציק לו, למחרת מנסיעתו לרבינו ראה ר' דוד שהכומר מגיע שוב לביתם, והוא היה אז ילד קטן ששיחק בחוץ וכשהגיע הכומר נתפחד מאוד ממנו, אמר לו הכומר אל תפחד תאמר נא לי היכן אביך אמר לו ר' דוד שהאבא נסע לרבינו, אז הרים הכומר את שרוול ידו והראה לו שהוא מלא פצעים וחבורות כמו שאחד נתן לו מכות רצח, אמר לו הכומר דע לך שהרבינו שלך הגיע בלילה אילי ונתן

קיצור מתולדותיו

בשנת תקי"ץ בעיר סאמבור שבגאליציע הסמוכה לקאמרנא ירדה לעולם נשמתו הטהורה של מרן רבינו, בן לאביו מרן רבינו הגה"ק איש האלוקים רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זי"ע בעל ה'היכל הברכה', ולאמו הרבנית הצדקנית מרת גיטל בת הגה"ק רבי אברהם מרדכי מפינטשוב זי"ע, מרן רבינו משנות נעוריו התגבר כארי לעשות רצון אביו שבשמים ולמד תורה מתוך הדחק ושקד על תלמודו יומם ולילה ולא פסיק פומיה מגירסא והיה לו שיעורין בש"ס ופוסקים ורמב"ם, ולמד וקיבל הרבה מאביו בין בנגלות התורה וביוחד בתורת הנסתר, ויגע ממש מתוך הדחק אשר זכה לגדול לאילן ברבא בישראל. חוץ ממה שקיבל מאביו הקדוש הסתופף בצילם של רבותיו רבי יצחק אייזיק מזיידנא רבי אליעזר מדזיקוב ורבי דוד מדינוב ורבי מאיר מפרימשלאן ורבי חיים מצאנא ועוד.

ביום השב"ק ח' אייר תרל"ד שני ימים קודם פטירת מרן רבינו הגאון הקדוש איש האלוקים רבי יצחק אייזיק יהודה יחיאל מקאמרנא זי"ע, קרא רבינו המהרי"א להרבנית מרת גיטל, ואמרה לה: הנה בנינו רבי אליעזר צבי ישב על כסא, והוא ראוי למלאות את מקומי בהמשכת השולשלת קדישא, והלביש אותו בבגד לבן כמנהג תלמידי מרן רבינו אור שבעת הימים הבעש"ט זי"ע. ובאור ליום השני בחצות לילה נחשכה המאורות בהסתלקותו של אביו מרן רבינו קדוש הקדשים המהרי"א זי"ע, ומיד קיבלו עליהם כל חסידי בית אביו להמשיך ולנהל את עדת ישורון. מרן רבינו בעשרים וארבע השנים שישב על כס אביו היה אוהב מאוד על חסידיו ותלמידיו, ופעם אחת אמר לאחד מגדולי תלמידיו 'מיר האבין געפינין הדרך צום כלל ישראל נאהר מיט אהבה' (אנחנו מצאנו דרך לכלל ישראל רק עם אהבה לחוד), ואכן כמים הפנים אל הפנים היה חסידיו נהנים לשהות בצל קורתו, וחסידות קאמרנא התפשטה בשנות חייו לאלפים ולרבבות, וטטיבלאך של חסידיו קאמרנא נפתחו בכל רחבי גאליציע והונגריה.

ביום כ"ד אייר תרנ"ח עלתה נשמתו בסערה השמימה, ונטמן לימין אביו באוהל רבותיו הקדושים בקאמרנא. השאר אחריו ספריו דמשק אליעזר על הזוהר הקדוש, ובן ביתי על תורה ותהילים, וזקן ביתו על מסכת אבות, ואור עינים על ערכי הקבלה.

והמשיך דרכו בנו רבינו הגה"ק רבי אברהם מרדכי מקאמרנא זי"ע, אשר ממנו נמשכה שלשלת הקדוש עד עתה, כאשר בנו רבינו הגה"ק רבי חיים יעקב מקאמרנא זי"ע בעל ה'פרי חיים' המשיך את השלשלת הקדוש בעיר הקדוש והמקדש, ולאחריו המשיך בנו הגדול רבינו הגה"ק רבי שלום מקאמרנא זי"ע בעל ה'מעשה שלום', ולאחר הסתלקותו נמשכת שושלת הקדוש בגאון ובעוז לתפארת בית רובה"ק ע"י בנו הגדול כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א עד ביאת ינון.

לי המכות והפצעים האלו על מה שאני מציק לכם, ואני מבקש שתמחול לי ותאמר לאביכם שימחול לי ובעתה אני שוב לא יציק לכם, וכשהגיע אביו בחזרה מקאמרנא סיפר אביו כשהגיע לרבינו אמר לו רבינו אני כבר סידרתי אותו ושוב לא יציק לכם.

# עטרת החסידות

מספרי רבותינו הקדושים זי"ע

## ענייני שבת קודש

### מרבנו ה'דמשק אליעזר' מקאמרנא זי"ע מהקדמת ספרו 'אור עינים' חלק ב'

בשבת קודש, כי אנחנו מברכין 'יפרוסי', ואם אמר ידאג גם כן כל השבוע כני"ל:

יא. ימעט דבורו בשבת קודש בכל יכולתו, ובפרט דברי חול (שם סימן ז סעיף א). ולהרבות על שלחנו בדברי תורה ודרך עבודת הבורא כל אחד כפי יכולתו, 'ידבר נא עבדך דבר באזני אדני' (בראשית מד יח), כדי שלמחר ביום שבת קודש בבוקר בתפלת מוסף יהיה דבורו של תורה ושל תפלה ושל כל ימי החול עולין למעלה למטי"ט, והוא מעלה אותם לפני הקב"ה (עי' הקדמת פני"ח דף ד ע"ג):

יב. ילמוד בשבת קודש זהר הקדוש וכתבי מרן האר"י זלה"ה. וכן בחול ילמוד דייקא אחר חצות לילה האחרון עד אור הבוקר. ואל ילמוד כלל בזהר ובכתבי מרן האר"י זלה"ה בתחלת לילה ראשונה בימי החול, אבל בשבת מותר:

יג. ובבוקר צריך לטבול (פני"ח שער השבת פ"ח). ובעל נפש שהוא משכיל דקדושה, צריך לחפש בתפלת שבת של שחרית ומוסף, למצוא איזה תפלה השייך לתיקון נפשו בפסוקי דזמרה או שחרית או מוסף, כי שמעתי שתפלת שבת יש בה כל כללות של כל הנשמות ישראל הרוצים לדבק בהשי"ת בכל לבם ונפשם. וכן הוא הדין בפרטות, יש נשמות ששרשם בינשמת', ויש בפסוקי דזמרה לבד, ויש בשמונה עשרה, ויש במוסף:

ה. כשבא לביתו ישמח בלבו, ויאמר בשמחה ג' פעמים 'שבת שלום ומבורך, שבת שלום ומבורך, שבת שלום ומבורך', ואח"כ יאמר שלום למלאכי השרת:

ו. וקודם הכנסת שבת קודש צריך לטבול במקוה (פני"ח שער השבת פ"ג פ"ד). וקודם הטבילה יזהר לרחוץ כל גופו במים חמים (רמ"א סימן רס סעיף א). ואם אין לו מרחץ, עכ"פ ירחץ פניו וידיו ורגליו במים חמים דייקא, כי בלא מים חמים אינם יכולים להרגיש חיות ושמחה של קדושת שבת עד הבוקר:

ז. ללבוש בגדים יקרים ונאים כל מה שיכול, כמו ביום טוב (שם סימן רסב סעיף ג):

ח. יש לזוהר להדליק ב' נרות של שמן, חוץ משאר הנרות שרגיל להדליק תמיד (עי' ספר חסידים סימן רעב הובא בשו"ט סימן רסג סעיף א):

ט. לברך ברכת מיני בשמים על השלחן קודם קידוש (פני"ח שער השבת פ"ד), ולומר קודם קידוש שיר השירים:

י. אם טעה בליל שבת להזכיר במקום 'אתה קדשת' 'אתה חונן' של חול, ידאג כל השבוע שלא יבא חס ושלוש לידו מקרה לילה (עי' באה"ט סימן רסח ס"ק א). וכן אפילו אם הזכיר בברכת 'השכיבונו אבינו לשלוש' ואמר נוסח של חול, היינו יוהגן בעדנו והסר מעלינו, שאסור לומר זאת

ומעתה נתחיל לדבר מדות טובות ומעשים טובים של שבת קודש.

א. שלא לקבוע סעודה גדולה בערב שבת, מפני כבוד שבת, אפילו סעודת הנשואין ימעט בכל יכולתו. אבל סעודת ברית מילה מותר לו להרחיב קצת, ואל יאריך הרבה בשלחן אז גם כן מפני כבוד שבת, שאז בשבת קודש דייקא הוא יומא אריכתא לכל צרכי שבת קודש (עי' שו"ע או"ח הלכות שבת רמט סעיף ב וברמ"א שם):

ב. להוסיף במאכלים יותר מבחול (שם סימן רמב, סימן רנ סעיף ב). ולעשות בפועל הוא עצמו איזה דבר מענין צרכי שבת, אפילו הוא גדול הדור או עשיר גדול שיש לו כמה משמשין, ימצוה בו יותר מבשלוחו' כזכר ברז"ל (קידושין מא). שכל אחד היה לו עבודה לצורך שבת קודש (שם סעיף א):

ג. חצי שעה קודם שקיעת החמה יאמר בקול לאנשי ביתו להדליק נרות של שבת (שם סימן רס סעיף ב):

ד. מסדר שלחנו בכל מיני כלים נאים ויפים, כל מה שיכול, ובני ביתו יציעו את המטות, ולכבד את הבית, כדי כשיבא מבית הכנסת יהיה הכל מתוקן ומסודר היטב (שם סימן רסב סעיף א). ואם לא נמצא כך אין סימן טוב לבעל הבית כל אותו השבוע (עי' שבת ק"ט):

מוסדות קאמרנא בארה"ק  
מנשיאת ס"ק מרן אדמו"ר שליט"א

מוסדות קאמרנא  
נשיאת ס"ק מרן אדמו"ר שליט"א

להגל יונא ההילולא הרבינו הגאון הקדוש המקובל האלוף שר התורה ושר בית הוזהר רשכבה"ג מרן רבינו

**אליעזר צבי מקאמרנא**  
זצוק"ל

בעל ה'דמשק אליעזר' על הזוה"ק  
'בן ביתו' על התורה, 'בן ביתו' על התלום,  
'זקן ביתו' על אמת, 'אור עינים' על ערפי הקבלה.

יערוך  
**כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א**  
את שולחנו הטהור

ביום ראשון פרשת במדבר  
כ"ד אייר ל"ט למטמוני"ם למב"י נצח שביסוד  
תפילת מעריב בשעה 7:55  
ברחבת בית מדרשינו

זכות רבינו הקדוש יגלוץ טוב בעיניו אמי"ר הגבאים

לעדכונים במערכת  
'קול קאמרנא' 074-7962080

כתובת:  
רח' ארזי הברכה 48 ירושלים  
טלפון: 02-5823727  
פקס: 02-5325814

עיר וקדיש מן שמיא נחית  
אשרי העם הם לומדי ואשרי העומדים על סודך  
נ"ל לא תשכח מפי זרעו

ספר  
**הזהר הקדוש**  
עם פירוש  
**דמשק אליעזר**

מכ"ק אדמו"ר הגה"ק המקובל האלוף שר בית הוזהר מרן רבי אליעזר צבי מקאמרנא זצוק"ל

הפירוש הוא על כל הוזהר הקדוש, על דרך הפשט והחסידות והקבלה, השווה לכל נפש, בעריכה חדשה, מונבא דברי הוזהר על הדף ובתוך הפירוש, עם פיסוק ודקדוק והגהה מדויקת ומדוקדקת.

תשלומים נוחים - מושלוח עד הבית  
ניתן להשיג בכל החנויות המובהרות  
**או בטל. 052-7643092**

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו

### ניתן להשיג כל ספרי רבותינו הקדושים מקאמרנא

הוכל הברכה • אוצר החיים • זוהר חי • דמשק אליעזר • עשירות האופה • נוצר חסד • נתב מצותך • כתב אופיר • פני זקן • היכל השבעות • אור עינים • מצות עומר • שבת שלום ומבורך • זאת הברכה • אוצר הברכה • אמרי קודש • שלשלת הקודש • סידור קאמרנא • היכל קאמרנא • מעשה שלום • בבית מדרשינו עטרת שלום קאמרנא רח' ארזי הברכה 48 ירושלים בין השעות: 8:00 - 3:30 יש אפשרות למשלוחים לכל הארץ. לפרטים: 052-7643092